

Zbigniew Wodecki, Cyrk w zimie

Przemijamy, przechodzimy
Z wielkich świateł w stronę zimy
Czas przenosi nas z afiszy
W stronę ciszy
I grzęźniemy w smudze cienia
W miłym piasku zapomnienia
Gdzie dopała się do końca
Nasze słońca

Jesteśmy jak zimą cyrk
Już nie do śmiechu nam
I tylko wyblakł ten nasz szyld
I teraz już każdy zna
Bliskość dna
Jesteśmy jak zimą cyrk
Nikt nas brawami nie nagradza nikt
A przecież cyrk ciągle trwa.
Wciąż się gra

Jeszcze płoną w mokrej ciszy
Wielkim ogniem berberysy
I wieiórka zniczem rdzawym
Pośród trawy
Zatopieni w grząskich drogach
My, piechota Pana Boga
Brniemy cisi, brniemy wierni
W nasz październik

Jesteśmy jak zimą cyrk
Nikt nas brawami nie nagradza nikt
A przecież cyrk ciągle trwa, wciąż się gra
wciąż się gra